

EEN GEZONDER EN VITALER

2026

HERFSTBLAD

**BERICHTEN VANUIT DE SENIORENRAAD
VELDHOVEN BEGIN 2026**

DE SENIORENRAAD VELDHOVEN

De Seniorenraad Veldhoven is opgericht om de belangen van de Veldhovense senioren te behartigen. Ze is er voor alle 55+.

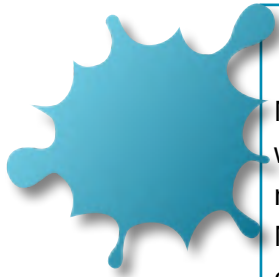
Onder belangen wordt alles verstaan wat met welzijn en welbevinden te maken heeft: Wonen & Veiligheid, Zorg & Verpleging, Ontspannen & Bewegen, Eenzaamheid & Ontmoeting, Digitale wereld, Financiën, Kunnen meedoen

'Als je elkaar niet tegenkomt kun je elkaar ook niet helpen'

Dit is een gevleugelde uitspraak van de Seniorenraad. Vandaar dat we telkens in onze adviezen veel aandacht besteden aan ontmoeten en wijkaanpak. Ook in dit "Herfstblad" een aantal artikelen over dit onderwerp.

1 tot en met 6 >>>>> Worden deze richtingen opgenomen in nieuw raadsprogramma?

Onder andere Uit Magazine Sprank: Sprank is hét platform voor leidinggevenden in het sociaal domein.

Cliëntondersteuning

Moet u belangrijke beslissingen nemen, bijvoorbeeld over wonen, werk of zorg? Heeft u daarbij informatie of advies nodig? Misschien kan een familielid of bekende u helpen. Maar u kunt ook gratis hulp vragen aan een onafhankelijke cliëntondersteuner. Dit kan een vrijwilliger zijn of iemand die het voor zijn werk doet. Een cliëntondersteuner denkt met u mee en helpt u om bewuste keuzes te maken.

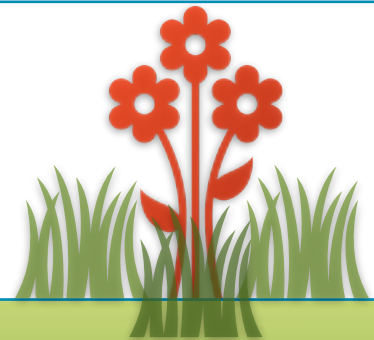
De Seniorenverenigingen (PVGE en Senioren Veldhoven) hebben speciaal cliëntondersteuners opgeleid! Zij zetten zich vrijwillig en gratis in als ondersteuner

We gaan uit van uw belang

Cliëntondersteuning betekent dat u gratis informatie en adviezen krijgt, passend bij uw situatie. Het doel is dat u zo goed mogelijk kunt meedoen aan de samenleving. De cliëntondersteuner denkt altijd mee in uw belang.

GROENDAG ALVAST NOTEREN

Groendag bij de Jonge Stek

Zondag 3 mei zijn rondom dahliavereniging de Jonge Stek een aantal groene organisaties aanwezig met hun groene producten en /of groene informatie. Doel van de dag is bezoekers te informeren over omgaan met groen en planten en onderhouden van groen. Zo zijn clubs als volkstuinvereniging de Vooraard, Groei en Bloei, Bijenvereniging Ambrosius en ook een tuincoach van de partij. De Groendag is van 10.30 tot ongeveer 15.30 gratis te bezoeken. Het complex de Jonge Stek ligt tussen Zonderwijk en t Look en de ingang ligt tegenover Sitterlaan 22 in Veldhoven.

Neus eens op onze website. Veel informatie

www.seniorenraadveldhoven.nl

DANKA STUIJVER
is huisarts.

Nadat ik voorzichtig benoem wat ik vermoed, valt er een stilte. Hij krabt even **radeloos aan zijn voorhoofd**

Ze lopen naast elkaar de gang door. Hij 78, zij 76. Hij beweegt iets trager, zij juist vastberaden. Waar zij eerder altijd op hem leek te leunen, is dat nu andersom. Het is een subtiele verschuiving in rolverdeling die je opmerkt nog voordat de spreekkamer is bereikt.

Hij vertelt rustig dat hij steeds vaker dingen vergeet. 'Het zal misschien de leeftijd zijn', probeert hij luchtig. Maar in zijn ogen lees ik iets anders: de stille erkenning van grip die wordt verloren, van een rouwproces dat nog geen naam heeft.

Tijdens het gesprek houdt zij haar blik strak op hem gericht. Alsof ze hem, net als ik, bestudeert. Haar handen gevouwen in

haar schoot, de knokkels wit van de spanning.

Ik luister en observeer. Stel vragen aan hem, voorkom dat zij antwoordt. Ik doe een test waarbij ik mezelf hoor vragen of hij weet welke dag het vandaag is. Me pijnlijkt bewust van het feit dat die vraag meer zegt dan het antwoord dat volgt.

Nadat ik voorzichtig benoem wat ik vermoed, valt er een stilte. Hij krabt even radeloos aan zijn voorhoofd. Zij schuift één hand in de zijne en draait met haar andere zijn gezicht naar haar toe. Haar ogen zijn vochtig, maar ze glimlacht hem bemoedigend toe, alsof ze hem wil zeggen: wat er ook verdwijnt, ik blijf.

Ilona Dekker, Nieuwegein:

In de Volkskrant stond de term 'de kostbare vergrijzing'. Een woordkeuze die blijft hangen. Kostbaar, onhoudbaar, problematisch. Termen die opvallend vaak opduiken zodra het over ouderen gaat. Alsof een oudere vooral een last is. Alsof een hele generatie kan worden samengevat tot een kostenpost. Ouderen worden vaak negatief neergezet. Ze zouden grote huizen bezet houden, de zorg verstoppen, altijd de wind mee hebben gehad, rijk zijn en niet veel anders doen dan consumeren. Het woord 'boomers' klinkt als een verwijt: 'Ok, boomer.' Ik heb zo'n hekel aan de negatieve, spottende lading van dat woord. Ik ben zelf geen boomer (1963), maar mijn partner (1952) is dat wel.

Maar wat kunnen ouderen die vlak na de Tweede Wereldoorlog zijn geboren eraan doen dat ze nu 'oud' zijn? Hun ouders zagen eindelijk weer perspectief na een donkere nare tijd. En ja, er was groei en voorspoed maar daar is ook voor gewerkt. Dat huizen nu veel meer waard zijn, is geen bewuste strategie van die huidige ouderen met een eigen woning geweest. Voor velen was een eigen huis jarenlang helemaal niet vanzelfsprekend. En als je bezit in stenen zit, kun je daar niet van eten.

Ouder worden kost geld, dat is geen verrassing. Al decennialang weten we hoe de bevolkingsopbouw eruit zou gaan zien.

Wat in deze discussie vaak ontbreekt, is wat ouderen wél bijdragen. Velen doen vrijwilligerswerk in buurthuizen, bibliotheken, verenigingen en kerken. Ze zijn mantelzorger voor ouders, partners, burens of vrienden. Ze passen op kleinkinderen, soms meerdere dagen per week. In het appartementencomplex waar ik woon is dat bijna de norm.

Fluitsma en Van Tijn zongen het in 1996: '15 miljoen mensen op dat hele kleine stukje aarde, die schrijf je niet de wetten voor, die laat je in hun waarde.' Inmiddels zijn we met ruim 18 miljoen en dat stukje aarde is niet groter geworden.

Twintigers, dertigers, veertigers, vijftigers, zestigers, et cetera, we moeten het samen doen. Jongeren zijn niet automatisch slachtoffer van de huidige maatschappij en ouderen niet per definitie rijk of egoïstisch. Minder etiketten, meer nuance en oog voor wat iedereen bijdraagt, jong en oud.

1. 'Als je elkaar niet tegenkomt kun je elkaar ook niet helpen'

Af en toe voor oudere burens koken, iemand een lift geven of op de buurtkinderen passen.

Het lijkt zo eenvoudig, maar zorgzaamheid is al decennia geen vanzelfsprekendheid meer in onze geïndividualiseerde samenleving. "Sinds de Tweede Wereldoorlog is vrijwel alle zorg geprofessionaliseerd en geïnstitutionaliseerd", zegt Marcel Canoy, hoogleraar gezondheidseconomie aan de VU. "Het gevolg is een samenleving waarin mensen al bij de minste zorgvraag direct een professional inschakelen."

Zorgconsumentisme, noemt Canoy dat. "We schieten daarin door. Ik ken een miljonair uit het Gooi die drie keer per jaar met een Wmo-taxi naar het Concertgebouw werd gereden, enkel omdat hij slecht ter been was. Zo zie je hoe ver we zijn afgedreven van de oorspronkelijke bedoeling van zorgvoorzieningen. De ziel is uit de zorg. Dat is om twee redenen onhoudbaar. Ten eerste: het is te duur. En ten tweede: de arbeidsmarkt is kapot. We hebben te weinig zorgprofessionals en de mensen die er zijn, verdrinken in taken die bewoners ook zelf kunnen oppakken. Zowel financieel als qua menskracht lopen we tegen harde grenzen aan."

Het is, kortom, de hoogste tijd om een andere weg in te slaan. Canoy: "We moeten toe naar gemeenschappen waarin bewoners eerst voor elkaar zorgen en pas professionele zorg inschakelen als dat strikt noodzakelijk is. Want een maaltijd koken, boodschappen doen of vervoer regelen kunnen burens net zo goed. En juist door dit soort eenvoudige hulp blijven mensen vaak goed functioneren."

Hoe zit dit in Veldhoven? Overdenk eens hoe het er bij staat en hoe we deze aandacht kunnen verbeteren

De sociale cohesie is minder dan voorheen blijkt uit onderzoek, maar ook in Veldhoven zijn uitstekende voorbeelden van saamhorigheid te vinden.

Het aantal inwoners groeit gestaag. Het aantal oudere ouderen groeit en daardoor ook een groei van problemen.

EENS ? ONEENS?

Nu ben ik senior, in de jaren negentig van de vorige eeuw was ik werkzaam binnen een opbouwwerk-organisatie in Eindhoven. Een krachtige werksoort die veel betekende voor buurten en buurtorganisaties. Als het vakbekwaam wordt uitgevoerd is het een sterke oplossing voor de komende jaren in buurtaanpak en het bevorderen van sociale samenhang. Veldhoven grijp deze kans !
Getekend A.H. - secretaris seniorenraad veldhoven

RAZEND ACTUEEL

Mensen doen al veel voor en met elkaar. Zij vormen gemeenschappen. Samenlevingsopbouw is er op gericht deze gemeenschappen en hun kracht te versterken. Samenlevingsopbouw en opbouwwerk hebben een duidelijke relatie, maar zijn niet hetzelfde. Opbouwwerk verwijst naar de groep professionals die aan samenlevingsopbouw werken, maar zij zijn niet de enigen die dit doen. Zowel vanuit andere maatschappelijke organisaties dan het welzijnswerk – denk bijvoorbeeld aan woningcorporaties – als gemeenten zijn er tal van professionals die aan gemeenschapsversterking werken. Denk aan: buurtondersteuners, dorpsondersteuners, sociaal makelaars, gebiedscoördinatoren, wijkteammedewerkers, maar ook om sociaal ondernemers, community librarians, kwartiermakers en wijkagenten. Maar daar buitenom gaat het ook om actieve bewoners in bewonersgroepen, zelforganisaties of burgerinitiatieven, en om initiatieven vanuit bijvoorbeeld kerken of andere levensbeschouwelijke organisaties. Deze samenlevingsopbouwers zijn verbinders. Zij kunnen het gewone (samen)leven zelf versterken en mensen minder afhankelijk maken van een overheidsvoorziening die altijd bij de volgende politieke draai weer kan opdrogen.

<https://www.movisie.nl/artikel/hoe-samenlevingsopbouw-weer-razend-actueel-werd>

ALZHEIMER CAFE - THEMABIJEENKOMSTEN 2026 - LOCATIE BIBLIOTHEEK

Alzheimer cafe (voorheen dementie cafe) is opgericht door SWOVE en de Seniorenraad en andere partners in Dementieoverleg Veldhoven (kortweg DOV). Het DOV streeft naar een dementievriendelijk Veldhoven. Maar er zijn meer aandoeningen van de hersenen daarom worden nu plannen gemaakt voor wat voorlopig genoemd is 'het geheugenhuis'. Een plek voor kennis en ontmoeting rondom hersenaandoeningen.

10 maart 2026: Dementie en gedragsverandering

Van 19.00 tot 20.30 uur (inloop vanaf 18:30 uur).

Dementie heeft grote invloed op het dagelijks leven en op het contact met elkaar. Wat gebeurt er bij dementie en wat betekent dit voor mensen met dementie en hun naasten? We staan stil bij gedragsveranderingen en onbegrepen gedrag, zoals achterdocht en het leven in een andere belevingswereld. Ook komen de verschillende vormen van dementie en hun kenmerken aan bod. Sprekers: Yvonne Raaijmakers (neuroloog) en Sonja Verstraeten (klinisch neuropsycholoog), beiden werkzaam bij MMC Veldhoven.

5 mei 2026: Veranderende zorg en mantelzorg De zorg verandert.

Van 19.00 tot 20.30 uur (inloop vanaf 18:30 uur).

Er is steeds minder professionele zorg beschikbaar, terwijl de rol van de mantelzorger groter wordt. Hoe blijf je als mantelzorger overeind? Wat vraagt mantelzorgen van jou en hoe zorg je goed voor jezelf? Tijdens deze bijeenkomst gaan we in gesprek met Jiska Bongers, Adviseur Welzijn bij SWOVE. Samen kijken we naar de uitdagingen van mantelzorg en laten we zien welke ondersteuning en voorzieningen er beschikbaar zijn.

2 *'Als je elkaar niet tegenkomt kun je elkaar ook niet helpen'*

PUBLIEKE RUIMTE - Straten en pleinen

Klasien Horstman is hoogleraar Filosofie van de Publieke Gezondheidszorg aan de Universiteit Maastricht. Samen met universitair docent Filosofie van Gezondheidswetenschappen Mare Knibbe onderzoekt zij de tastbare kant van zorgzame buurten, namelijk de publieke ruimte. Om zorgzaamheid een kans te geven, moet de overheid daarin investeren, zeggen zij. Horstman: "Bij het woord gezondheid denken de meesten aan indicatoren als gewicht, bloeddruk of leefstijl. Maar gezondheid ontstaat vooral 'tussen' mensen. Daarom kijken wij naar straten, pleinen en winkels. Hoe zijn die ingericht? Nodigen ze uit tot ontmoeting of niet? Waar mensen elkaar tegenkomen, kan zorgzaamheid ontstaan." Knibbe ziet hoe de sociale infrastructuur de afgelopen jaren is uitgehold. "Veel kerken zijn gesloten, scholen gefuseerd, buurtwinkels verdwenen. Daardoor neemt de eenzaamheid toe."

'Waar mensen elkaar tegenkomen, kan zorgzaamheid ontstaan' - Klasien Horstman (hoogleraar) Zorgzaamheid loont

Hoe zit dit in Veldhoven? Overdenk eens hoe het er bij staat en hoe we deze aandacht kunnen verbeteren

Veldhoven ingeklemd tussen groene wegen is druk en de openbare ruimte onrustig.
EENS ? ONEENS?

SENIORENVERENIGINGEN

PVGE noemt zich 'het seniorenplatform van Veldhoven'. PVGE organiseert zeer veel activiteiten voor senioren in Veldhoven en leveren diensten zoals HUBA (hulp bij belastingaangiften) of cliëntondersteuning. Ontdek via: <https://www.pvge.nl/veldhoven/home>

De KBO is van naam veranderd, maar hun groot aantal activiteiten en diensten in diverse Veldhovense wijken gaan onverminderd door.

- KBO Zeelst heet sinds enige tijd Seniorenvereniging Zeelst.
- KBO Veldhoven, Heikant en de Kelen heet voortaan Seniorenvereniging Heikant-De Kelen (SVHK).
- KBO Meerveldhoven-d'Ekker veranderde de naam naar Actief Meerveldhoven-d'Ekker.
- Actief Gezellig Oers (AGO) is de nieuwe naam van KBO Oerle. Voor KBO
- Veldhoven-Dorp, Zonderwijk, 't Look is de afkorting KBO vervangen door Seniorenvereniging. KBO Kring Veldhoven wordt nu aangeduid als Seniorenvereniging Kring Veldhoven (SKV).

Ontdek via: <https://www.sv-kringveldhoven.nl/>

Ontmoetplek ?

3. 'Als je elkaar niet tegenkomt kun je elkaar ook niet helpen'

Opbouwwerk

De 45.000 inwoners tellende Limburgse plattelandsgemeente Peel en Maas – in 2010 ontstaan uit een fusie tussen elf dorpen – laat een omgekeerde ontwikkeling zien. Deze gemeente staat juist bekend om haar zorgzame buurten en vertrouwen in de kracht van de gemeenschap. Zorgzaamheid gaat daar verder dan checken of de gordijnen van oude Pieter op de hoek vandaag wel open zijn, vertellen gemeentestrateg Nick Jansen en beleidsmedewerker Geert Wismans. Bewoners van Peel en Maas denken van oudsher gezamenlijk na over de toekomst en inrichting van hun dorpen.

Het dorp Koningslust (1.500 inwoners) is daarvan een sprekend voorbeeld. Enkele jaren geleden besloten bewoners de nieuwe dorpsschool fysiek te koppelen aan het gemeenschapshuis. Hierdoor ontstond dé ontmoetingsplek voor jong en oud. Tegelijk realiseerden zij in het verouderde, centraal gelegen schoolgebouw kleine woningen voor mensen met een lichte zorgvraag. Zo kunnen ouderen in het centrum van het dorp wonen, terwijl hun voormalige, ruimere huizen vrijkomen voor jonge gezinnen. Jansen: "Dat bevordert de doorstroom en houdt het dorp vitaal." Intussen ontmoeten ouderen en jongeren elkaar op het schoolplein en in het gemeenschapshuis, waar vrijwilligers regelmatig maaltijden verzorgen.

Koningslust nam het besluitvormingsproces rondom de school volledig in eigen hand via het lokale dorpsoverleg en een afsluitende stemronde. Jansen noemt dat een prachtig voorbeeld van eigenaarschap. Maar zo'n proces loopt niet vanzelf op rolletjes. Peel en Maas biedt de dorpen ondersteuning via opbouwwerkers van welzijnsstichting Vorkmeer. De gemeente zelf wordt bijgestaan door adviseurs gemeenschapsontwikkeling. "Die grijpen in als wij te veel naar ons toetrekken, terwijl opbouwwerkers echt naast de gemeenschap staan."

Hoe zit dit in Veldhoven? Overdenk eens hoe het er bij staat en hoe we deze aandacht kunnen verbeteren

Opbouwwerk is minimaal actief aanwezig

Het beheer bij buurthuizen, ingevuld door vrijwilligers, staat op een aantal plekken flink onder druk en de buurthuizen zijn fysiek overjarig

EENS ? ONEENS?

4 'Als je elkaar niet tegenkomt kun je elkaar ook niet helpen'

Ondersteuning en regie

Canoy ziet het besef groeien dat niet iedere zorgvraag door professionals hoeft te worden opgelost. Vier jaar geleden keken mensen hem nog glazig aan als hij sprak over zorgzame gemeenschappen. "Nu staat het onderwerp overal op de politieke agenda. Niet alleen vanwege de vergrijzing, maar ook om bredere maatschappelijke problemen voor te zijn." Hieraan ligt een belangrijk inzicht ten grondslag: zorgzaamheid loont.

"Sociale cohesie leidt tot minder eenzaamheid en daardoor minder zorggebruik. Mensen die op elkaar letten, glijden minder snel af richting schulden, verslaving of psychische problemen. Dat noem ik stille preventie, die anders dan andere vormen van preventie niet gericht is op het voorkomen van een specifieke aandoening of situatie. Door vroegtijdig en klein in te grijpen, voorkom je dat problemen ontsporen. Dat is belangrijk, want ontsporingen zijn maatschappelijk duur én vaak moeilijk op te lossen." Professionele coördinatie is daarbij nodig, zegt hij. "Een betaalde zogenoemde krachtenbinder kost geld, maar ook dan levert stille preventie de zorg grote besparingen op." Een krachtenbinder is de spin in het web van bewoners, vrijwilligers en zorgprofessionals in een gemeenschap. In de gemeente Eijsden, met een succesvol sociaal centrum, maakte gezondheidseconoom Canoy samen met stichting VitaValley een maatschappelijke kostenbatenanalyse. Daaruit blijkt dat iedere euro die de gemeente in de krachtenbinder investeert, minimaal 6 euro maatschappelijke winst oplevert. "Gemeenten stuiten in eerste instantie natuurlijk op financieringsvragen, omdat een krachtenbinder geld kost. Maar uit deze cijfers blijkt: kortetermijndenken is hier een valkuil."

Hoe zit dit in Veldhoven? Overdenk eens hoe het er bij staat en hoe we deze aandacht kunnen verbeteren.

Is er wel professionele krachtenbinding en zijn er voldoende vrijwilligers die als kartrekker kunnen en willen functioneren?

Regie ontbreekt en daardoor worden geen gezamenlijke doelen gesteld. Er zijn veel initiatieven maar samenhang is er niet zoveel.

EENS ? ONEENS

Naar boven of naar beneden ?

ER WAS WEER WAT WINTER

Er zijn grenzen

Langer thuiswonen? 'Ouderen komen nu al vies en verwaarloosd op de eerste hulp'

Vliegjes in het haar. Doorligplekken van urenlang in de eigen ontlasting liggen. Elke week komen er ouderen zo verwaarloosd binnen in het Jeroen Bosch Ziekenhuis, dat het de vraag is of zij überhaupt nog thuis kunnen wonen. „Soms ruiken patiënten naar urine of komen ze binnen met hele lange nagels, met het vuil eronder.” Klinisch geriater Esther Cornegé-Blokland, ouderenarts van het ziekenhuis, spreekt met machteloosheid in haar stem. De verwaarlozing die zij tegenkomt, is extreem.

Iedereen moet langer zelfstandig blijven wonen, zo klinkt het al jaren. Ook in het nieuwe regeerakkoord is dat een belangrijk thema. Maar in ziekenhuizen in het hele land komen wekelijks mensen binnen die blijkbaar te lang thuis zijn gebleven.

Vaak rommelen die mensen dan wat aan: ze eten wat minder, slaan een keer douchen over, lopen wat moeilijker en vallen weleens. „Maar als er dan ook maar iets gebeurt, stort het hele kaartenhuis ineen. Vorige week kwam er ook zo iemand binnen. Ze kreeg griep en kon niet meer op haar benen staan. Ze was te zwak om van het toilet op te staan.”

Heus niet iedereen die langer thuis blijft wonen, loopt tegen problemen aan. „Als het goed gaat, is dat juist ook mooi”, zegt Cornegé-Blokland. „Maar als het niet meer lukt om koffie te zetten of eten te regelen voor jezelf, dan gaat het niet meer. En de drempel om naar het verpleeghuis te mogen is hoog.”

Het is een beeld dat zij ook herkennen bij Senioren Brabant-Zeeland, de vroegere KBO. Directeur Wilma Schrover zegt: „Wij komen het regelmatig tegen. Sommige mensen vragen geen hulp, omdat ze bang zijn dat ze dan niet meer thuis mogen blijven wonen. Gelukkig kunnen wij met vrijwilligers nog wel helpen. Maar wij zien ook niet iedereen.”

AD: Pieter van Klinken

4 februari 2026,

Seniorenraad: *We moeten elkaar helpen zo luidt ons adagium. Ook in Veldhoven. Maar er zijn grenzen.*

5 'Als je elkaar niet tegenkomt kun je elkaar ook niet helpen'

Niet zenden, maar luisteren

Behalve kortetermijndenken zijn er ook andere, structurele obstakels op weg naar een zorgzame samenleving. Zo is in steden de aanpak van Eijsden en Peel en Maas veel lastiger te realiseren, zeggen Horstman en Knibbe. "In tegenstelling tot dorpen zijn steden divers en gesegregeerd. De ene buurt telt veel voorzieningen en sociale netwerken, de andere buurt kampt met armoede en eenzaamheid. De uitdaging is om de stad als geheel te bekijken en te zorgen dat buurtinitiatieven in verschillende wijken elkaar aanvullen in plaats van tegenwerken. Laat ze niet concurreren om dezelfde middelen, maar ondersteun juist dat ze samen optrekken." Daarnaast vormen oude zorgparadigma's volgens Canoy een flinke uitdaging. In zorgzame buurten werken formele en informele zorg samen. "Veel zorgprofessionals zijn opgeleid in de jaren tachtig, toen je leerde alle zorg volledig over te nemen. Nu moeten ze juist de regie bij mensen en hun netwerk laten. Dat vraagt om een radicaal andere houding." Daar komt bij dat zorgorganisaties vaak risicomijdend zijn. "Ze denken in termen van aansprakelijkheid: wat als een buurvrouw valt? Terwijl buurtinitiatieven draaien om betrokkenheid, niet om regels. Dat botst."

Ook bestuurders werken vaak tegen. Canoy: "Gemeenten kunnen niet meer volstaan met het onder voorwaarden financieren van organisaties. De vraag moet voortaan zijn: bewoners, wat hebben jullie nodig en wie kan daar het beste bij helpen? Oftewel: niet zenden, maar luisteren." "Neem daarbij bureaucratische en juridische belemmeringen voor vrijwilligersinitiatieven weg", adviseren Horstman en Knibbe. "Mensen haken af als ze vastlopen in regels. Dat is doodzonde. En wees zowel consequent als transparant bij het verlenen van vergunningen. Zo win en behoud je het vertrouwen."

Canoy benadrukt dat verreweg de meeste initiatieven ontstaan vanuit bewoners zelf. "Ze vragen vaak niet om veel geld, maar om een gemeente die ze faciliteert." "Er zijn altijd politici die zeggen: wij lossen het wel op voor jullie, maar dat kunnen ze niet waarmaken", vullen Jansen en Wismans aan. "Geef dus ruimte aan initiatieven van onderaf, aangezien bewoners zelf veel beter weten wat goed is voor hun gemeenschap."

Hoe zit dit in Veldhoven? Overdenk eens hoe het er bij staat en hoe we deze aandacht kunnen verbeteren

Hier worden nogal eens projecten top-down ingezet. Korte duur en geen structureel vervolg. "Bewoners, wat hebben jullie nodig en wie kan daar het beste bij helpen?" is veelal geen herkende houding. Adviezen van onderop worden ontvangen, maar verdwijnen in vergetelheid. Oftewel: niet zenden, maar luisteren.
EENS? ONEENS?

6 'Als je elkaar niet tegenkomt kun je elkaar ook niet helpen'

'Ons land is gezegend met een reservoir aan gezonde, actieve pensionado's' - Marcel Canoy, hoogleraar

Wederkerigheid

Ondanks deze obstakels zijn zorgzame buurten zowel financieel als sociaal gezien prima haalbaar, benadrukt Canoy. "Aan bereidwillige mensen is geen tekort. Ons land is gezegend met een groot reservoir aan gezonde, actieve pensionado's. Zelfs mijn 85-jarige moeder is vrijwilliger. En ondanks mijn vijf banen kook ik elke vrijdag met mijn vrouw voor twee buurtgenoten. Dat levert hun én ons plezier op." De hoogleraar kent veel andere parttime vrijwilligers met een fulltime baan. Ook Horstman vindt zorgzame buurten allesbehalve een onhaalbaar ideaal. "Zorgzaamheid is geen eenrichtingsverkeer. Ja, we hebben het druk. Maar als een buurt goed is ingericht, ontstaan vanzelf vormen van wederkerigheid. De oudere burens voor wie je kookt, passen bijvoorbeeld ook af en toe op je kinderen."

Wismans vat de overkoepelende boodschap vanuit Peel en Maas beeldend samen. "Het begint bij de overtuiging dat zorgzame gemeenschappen zelf de sleutel in handen hebben. Geef inwonersinitiatieven water zodat ze groeien, maar kiep er niet een hele emmer goedbedoelde beleidsagenda's over leeg. Dan verzuipen ze. Nodig mensen uit om zelf na te denken over hun toekomst. Vertrouw op de kracht die er al is."

'Geef inwonersinitiatieven water, maar kiep er geen emmer beleidsagenda's overheen' - Geert Wismans (beleidsmedewerker gemeente Peel en Maas)